

Arrest

nr. 256 845 van 21 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit Bulqizë. U woonde samen met uw ouders en uw drie broers in het dorp Dragu. Uw vader werkte in de mijn van Bulqizë tot hij een tiental jaar geleden slachtoffer werd van een verkeersongeval. Sindsdien overleefde uw familie van een pensioen van 150 euro. Het was dan ook moeilijk rondkomen. Bijgevolg was het leven hard voor u en uw familie. Zowel u als uw familieleden waren de mening toegedaan dat het bij een gebrek aan toekomst in Albanië beter voor u was om het land te verlaten. U werkte twee maanden als kelner om uw reis naar België te financieren. U verliet Albanië toen u 16,5 jaar oud was. In België ontmoette u uw neef S.K. (...) (O.V. X). U bracht een drietal maanden in Brussel door alvorens op 24 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Na enige tijd in België nam u contact op met uw ouders. U zei hen dat u wilde

terugkeren naar Albanië. Uw ouders maakten u duidelijk dat u in geen geval mocht terugkeren. Zij vertelden u dat uw oudere broers L. (...) en A. (...) twee of drie jaar geleden in een conflict verzeild waren geraakt met enkele andere personen. Het kwam tot een ruzie waarbij er door beide partijen messteken werden toegebracht. Uw broers leefden ondergedoken in Albanië tot zij een vijftal maanden terug naar Griekenland vluchtten. Ook uw ouders en uw jongere broer komen het huis niet meer uit. In geval van terugkeer naar Albanië vreest u gevisieerd te worden door de personen met wie uw broers in conflict zijn. U zal ofwel de hele tijd moeten binnenblijven, ofwel zelf het conflict met hen moeten aangaan.

U bent niet in het bezit van identiteitsdocumenten of enig ander document ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees voor onbekenden, met wie uw broers L. (...) en A. (...) sinds twee of drie jaar in een conflict verwickeld zijn. Het is immers zeer weinig aannemelijk dat u pas onlangs het bestaan hiervan zou vernomen hebben, en dat u er aldus bij uw vertrek uit Albanië niet van op de hoogte was. Nochtans blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat het conflict al aan de gang was toen u zich nog in Albanië bevond (CGVS, p. 12). Uw uitleg dat u nog te jong was en dat uw familie u wilde beschermen (CGVS, p. 12), kan hier niet als verschoning gelden. U stelde dat uw broers sinds het conflict verborgen leefden (CGVS, p. 6-7) en dat het conflict gevolgen had voor de hele familie (CGVS, p. 12). In dit licht is het zeer weinig aannemelijk dat u er toen niet van op de hoogte was. Het is verder zeer merkwaardig dat u niet alleen verklaarde dat uw broers verborgen leefden maar ook dat uw ouders en zelfs uw jongere broer het huis niet meer uitkomen, een lot dat ook u te wachten zou staan bij terugkeer naar Albanië (CGVS, p. 14). Dit staat immers in schril contrast met uw verklaring tot aan uw vertrek naar Albanië naar school ging en gedurende twee maanden als kelner ging werken om uw reis te kunnen betalen (CGVS, p. 8-9). Verder is het uitermate frappant dat u quasi niets over het conflict kon vertellen. U wist niet met wie uw broers in een conflict verzeild waren. U wist zelfs niet te zeggen met hoeveel personen zij ruzie hadden gehad. U kon niet zeggen wanneer precies het conflict ontstaan was of wat de precieze aanleiding was. U zei enkel dat L. (...) beledigd was maar tastte in het duister wat deze belediging precies inhield. U wist niet of er een bepaalde aanleiding was geweest voor de vlucht van uw twee broers naar Griekenland een vijftal maanden geleden. U vermoedde dat de situatie recent verergerd was maar kon hoegenaamd niet duiden waarop u zich daarvoor baseerde (CGVS, p. 7-8, 12-14).

Zelfs indien er geloof zou kunnen worden gehecht aan het conflict waarin u door uw broers zou zijn verwickeld, quod non, dan nog kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat u, geenszins heeft aangetoond dat u hiervoor geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een terugkeer naar Albanië in het geval van eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige nationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. U verklaarde immers dat uw familie nooit een beroep gedaan heeft op de politie. U voegde daaraan toe dat de politie zich niet mengt in conflicten tussen families en dat het in de traditie zit om deze zelf op te lossen. Gevraagd of het niet tot de opdracht van de politie behoort om tussen te komen in dergelijke conflicten, antwoordde u volmondig ja maar stelde u dat het niet in jullie aard ligt om naar de politie te

stappen (CGVS, p. 14-15). Een dergelijke houding valt bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met het supra omschreven uitputten van nationale beschermingsmogelijkheden alvorens om internationale bescherming te verzoeken. Bovendien is het vanzelfsprekend dat de autoriteiten niet kunnen optreden tegen bepaalde feiten indien u hen er niet over inlicht. Verder blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in

Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Voor wat betreft de door u aangehaalde economische problemen, moet worden opgemerkt dat deze niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat de door u in dit verband aangehaalde moeilijkheden gelijkgesteld kunnen worden met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Uw familie kon immers terugvallen op een – zij het bescheiden – pensioen. Uw oudste broer werkte gedurende twee jaar, net als uw vader vroeger, als mijnwerker. Ondanks uw jeugdige leeftijd, werkte u zelf gedurende twee maanden als kelner en financierde u op deze manier zelf uw reis naar België (CGVS, p. 9-11).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de “Schending van artikel 57/6/1, §1 i° artikel 57/6/1, §2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van de materiële motiveringsverplichting”.

In dit kader voert hij aan:

“De verwerende partij pretendeert de versnelde procedure te hebben toegepast en het verzoek van de verzoekende partij met recht en reden aldus “kennelijk ongegrond” te kunnen verklaren.

Dit klopt niet.

Artikel 57/6, lid 1, 2° VW luidt als immers als volgt:

(...)

Artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW luiden echter als volgt:

(...)

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW (zoals zij beweert), dan wel artikel 57/6/1, §1, f) VW, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat in casu een versnelde procedure werd toegepast.

In het geval zij toepassing wou maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW, dan diende zij een beslissing te nemen uiterlijk op 9 november 2020 (15 werkdagen vanaf 19 oktober 2020).

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, §1 VW, meent de verwerende partij het verzoek van de verzoekende partij conform artikel 57/6/1, §2 VW i° artikel 57/6, eerste lid, 2° VW als “kennelijk ongegrond” te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaak minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van de verzoekende partij te mogen leggen.

De gevolgen hiervan vallen vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd (zie ook tweede middel).

Dit is niet correct.

De bestreden beslissing is aldus onherroepelijk gevitieerd, schendt manifest artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en dient te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek!”

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 VW

Schending van artikel 57/6/1 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

In dit kader, doet verzoeker gelden:

“Verzoekende partij was erg jong toen het conflict begon. Op dat ogenblik was verzoekende partij erg jong. Er werd met haar niet besproken wat er gaande was, gezien haar jeugdige leeftijd. Gezien haar oudere broers voornamelijk doelwit waren, kon zij op dat ogenblik nog naar school blijven gaan, maar

dat was ook het enige dat zij deed. De familie hoopte dat de situatie zou de-escaleren en dat verzoekende partij eventueel zou kunnen terug keren naar Albanië.

Echter, de laatste tijd is de situatie erger en erger geworden gezien het conflict niet kon worden opgelost, waardoor ook haar oudere broers het land hebben moeten verlaten. Haar ouders en jongere broer komen niet meer buiten. Indien verzoekende partij terug gestuurd zou worden naar Albanië zou zij blootgesteld worden aan bloedwraak:

(...)

Verzoekende partij verklaarde tevens dat de politie niets deed om haar familie te helpen:

(...)

Verwerende partij verwijt verzoekende partij niet veel informatie/bewijzen van de bloedwraak te kunnen voorleggen. Echter, dit is niet zo evident voor haar gezien zij op een zeer jonge leeftijd gevlucht is uit Albanië en haar familie haar hier niet veel over vertelde om haar te beschermen.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het kwetsbaar profiel en de zeer jeugdige leeftijd van verzoekende partij.

Ook het UNHCR stelt het volgende hieromtrent:

(...)

Gezien de ernst van de mogelijke gevolgen bij een onjuiste beslissing (refoulement), dient rekening te worden gehouden met de aard en complexiteit van de asielprocedure.

Bovendien moet de nodige aandacht worden geschonken aan de specifieke omstandigheden van het geval, zoals de tijd die is verstreken sinds de gebeurtenissen, trauma door de ervaringen uit het verleden, gevoel van onzekerheid, culturele of genderbarrières, opleidingsniveau, leeftijd, schaamte, angst voor sociaal stigma. Ook het gebrek aan begrip en / of taalproblemen kunnen het geheugenwerk of de indiening van voldoende bewijs om het relaas te ondersteunen vertragen.

De bijzondere kwetsbaarheid van de asielzoeker werd onlangs ook benadrukt door het EHRM, dat "veel gewicht hecht aan de status van de asielzoeker en het behoren tot een bijzonder achtergestelde en kwetsbare groep van de bevolking, waarvoor een speciale bescherming nodig is"

Als men alle incidenten los van elkaar en afzonderlijk bekijkt en als dusdanig behandelt, kan dit tot een verkeerde inschatting leiden. De analyse van de asielaanvraag moet daarom gebaseerd zijn op een volledige weergave van de persoonlijke achtergrond en omstandigheden van de asielzoeker, evenals de situatie in de regio van herkomst.

11.2.3 Zelfs verwerende partij heeft niet zo lang geleden toegegeven dat bloedwraak in Albanië een vreselijke traditie is die serieus dient genomen te worden

(...)

Verzoekende partij bevindt zich in dezelfde situatie.

Bovendien moet rekening gehouden worden met de moeilijkheid van het (kunnen) aantonen van bloedwraak. Ook het COI focus rapport "Albania Blood Feuds in Contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State" waarnaar verwerende partij verwijst stelt dat er geen pasklare definitie bestaat van wat bloedwraak nu precies inhoudt: p. 13-14

(...)

Vaak is bemiddeling ook niet mogelijk in nieuwe zaken omtrent bloedwraak, zoals blijkt uit het COI focus rapport:

(...)

Uit het COI focus rapport blijkt tevens dat de vrees dat de politie/autoriteiten niets kunnen/willen doen, weldegelijk reëel is (ondermeer omwille van corruptie binnen de politie diensten):

(...)

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat verzoekende partij geen vertrouwen heeft in de politiediensten en de Albanese autoriteiten.

Verwerende partij mag dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerhande maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan daar helemaal niets tegen beginnen!"

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie en stukken geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker verwijt verweerder in zijn eerste middel dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch een versnelde procedure werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verweerder evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoeker leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat hij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. In dit kader blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In deze blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met redenen aangegeven, en wordt door verzoeker niet betwist:

“Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoeker stelt niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren omdat hijzelf en zijn familie verwickeld zouden zijn in een conflict tussen zijn broers en een aantal onbekenden.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees voor onbekenden, met wie uw broers L. (...) en A. (...) sinds twee of drie jaar in een conflict verwickeld zijn. Het is immers zeer weinig aannemelijk dat u pas onlangs het bestaan hiervan zou vernomen hebben, en dat u er aldus bij uw vertrek uit Albanië niet van op de hoogte was. Nochtans blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat het conflict al aan de gang was toen u zich nog in Albanië bevond (CGVS, p. 12). Uw uitleg dat u nog te jong was en dat uw familie u wilde beschermen (CGVS, p. 12), kan hier niet als verschoning gelden. U stelde dat uw broers sinds het conflict verborgen leefden (CGVS, p. 6-7) en dat het conflict gevolgen had voor de hele familie (CGVS, p. 12). In dit licht is het zeer weinig aannemelijk dat u er toen niet van op de hoogte was.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met zijn eenvoudige herhaling van de verklaring dat hij nog jong was en dat zijn familie hem wilde beschermen, doet hij immers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Dat verzoeker tot aan zijn vertrek uit Albanië niet op de hoogte zou zijn geweest van het ernstige conflict waarin zijn broers verwickeld waren, en dit ondanks dat zijn broers omwille hiervan ondergedoken leefden, ondanks dat dit conflict gevolgen had voor de gehele familie en ondanks dat verzoeker aangaf dat hijzelf en zijn broers door dit conflict niet naar buiten konden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.7), is, ook wanneer zijn jeugdige leeftijd in acht genomen wordt, in het geheel niet geloofwaardig.

Verder wordt in dit kader in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Het is verder zeer merkwaardig dat u niet alleen verklaarde dat uw broers verborgen leefden maar ook dat uw ouders en zelfs uw jongere broer het huis niet meer uitkomen, een lot dat ook u te wachten zou staan bij terugkeer naar Albanië (CGVS, p. 14). Dit staat immers in schril contrast met uw verklaring tot aan uw vertrek naar Albanië naar school ging en gedurende twee maanden als kelner ging werken om uw reis te kunnen betalen (CGVS, p. 8-9).”

Verzoeker verstrekt ter verklaring van het voorgaande niet de minste uitleg. Dat zijn oudere broers het 'hoofddoelwit' zouden hebben gevormd, kan immers geenszins afbreuk doen aan het voorgaande. Zoals genoegzaam blijkt uit verzoekers voormelde en overige gezegden, had het conflict immers ernstige gevolgen, en niet alleen voor zijn oudere broers doch voor de gehele familie. De Raad treedt verweerder bijgevolg bij en is van oordeel dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd doordat hij enerzijds voorhield dat zijn broers verborgen leefden, dat ook zijn ouders en zijn jongere broer het huis niet meer durfden te verlaten en dat ook hij zulks bij een terugkeer niet zou kunnen doen doch anderzijds verklaarde dat hijzelf tot aan zijn vertrek uit Albanië gewoon naar school ging en twee maanden als kelner ging werken om zijn reis te bekostigen. Gelet op deze laatste verklaringen, kan het vermeende conflict van zijn broers en de bloedwraak die hieruit zou zijn voortgevloeid bezwaarlijk ernstig worden genomen. Verzoeker weerlegt deze vaststelling verder niet met de boude, algemene en ongefundeerde herhaling van de bewering dat het conflict slechts de laatste tijd erger zou zijn geworden. Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker deze blote bewering andermaal niet nader uitwerkt of onderbouwt, dat hij niet aangeeft waarop deze is gebaseerd en dat hij deze bijgevolg in het geheel niet aannemelijk maakt.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven:

“Verder is het uitermate frappant dat u quasi niets over het conflict kon vertellen. U wist niet met wie uw broers in een conflict verzeild waren. U wist zelfs niet te zeggen met hoeveel personen zij ruzie hadden gehad. U kon niet zeggen wanneer precies het conflict ontstaan was of wat de precieze aanleiding was. U zei enkel dat L. (...) beledigd was maar tastte in het duister wat deze belediging precies inhield. U wist niet of er een bepaalde aanleiding was geweest voor de vlucht van uw twee broers naar Griekenland

een vijftal maanden geleden. U vermoedde dat de situatie recent verergerd was maar kon hoegenaamd niet duiden waarop u zich daarvoor baseerde (CGVS, p. 7-8, 12-14)."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar hij eenvoudigweg herhaalt dat de situatie de laatste tijd erger en erger zou zijn geworden, dient, zoals reeds hoger werd opgemerkt, te worden opgemerkt dat hij zich te dezen andermaal beperkt tot het uiten van een louter algemene, blote en ongefundeerde bewering, dat hij hieromtrent wederom niet de minste verdere duiding verschaft, dat hij niet aangeeft waarop deze bewering is gebaseerd en dat hij deze bewering bijgevolg niet aannemelijk maakt. Voor het overige tracht verzoeker zijn bijzonder verregaande onwetendheid over het conflict dat de kern zou uitmaken van zijn problemen en vrees ten onrechte te vergoelijken door te verwijzen naar zijn jeugdige leeftijd en naar het gegeven dat zijn familie hem zou trachten te beschermen. Verzoeker is intussen immers een jongvolwassen man. Hoe dan ook mag ook van een jeugdig persoon redelijkerwijze worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekers familie daarbij zou weigeren om verzoeker terdege te informeren omtrent deze problemen en situatie, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Het betreft immers cruciale informatie voor verzoeker teneinde het risico bij een terugkeer in zijner hoofde in te schatten. Eveneens betreft het informatie die van essentieel belang is in het kader van zijn in België ingediende verzoek om internationale bescherming. Dat zijn familie hem zulke informatie desalniettemin zou onthouden, is in het geheel niet aannemelijk.

Verzoeker kan aan de voormelde, concrete vaststellingen voorts hoegenaamd geen afbreuk doen met het algemene betoog dat luidt als volgt:

"Gezien de ernst van de mogelijke gevolgen bij een onjuiste beslissing (refoulement), dient rekening te worden gehouden met de aard en complexiteit van de asielprocedure.

Bovendien moet de nodige aandacht worden geschonken aan de specifieke omstandigheden van het geval, zoals de tijd die is verstreken sinds de gebeurtenissen, trauma door de ervaringen uit het verleden, gevoel van onzekerheid, culturele of genderbarrières, opleidingsniveau, leeftijd, schaamte, angst voor sociaal stigma. Ook het gebrek aan begrip en / of taalproblemen kunnen het geheugenwerk of de indiening van voldoende bewijs om het relaas te ondersteunen vertragen.

De bijzondere kwetsbaarheid van de asielzoeker werd onlangs ook benadrukt door het EHRM, dat "veel gewicht hecht aan de status van de asielzoeker en het behoren tot een bijzonder achtergestelde en kwetsbare groep van de bevolking, waarvoor een speciale bescherming nodig is"

Als men alle incidenten los van elkaar en afzonderlijk bekijkt en als dusdanig behandelt, kan dit tot een verkeerde inschatting leiden. De analyse van de asielaanvraag moet daarom gebaseerd zijn op een volledige weergave van de persoonlijke achtergrond en omstandigheden van de asielzoeker, evenals de situatie in de regio van herkomst."

In zoverre verzoeker in dit kader opnieuw wijst op zijn leeftijd, dient immers te worden vastgesteld dat deze in hetgeen voorafgaat terdege in rekening werd gebracht. Voor het overige toont verzoeker op generlei wijze aan dat of welke van de voormelde elementen *in casu* en in zijner hoofde zouden hebben opgespeeld. Evenmin toont hij ook maar enigszins aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden. Verder preciseert hij in het geheel niet dat, waar of hoe dit de inhoud van de bestreden beslissing en de beoordeling van zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming zou hebben beïnvloed. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met het opperen van dergelijke algemeenheden teneinde afbreuk te doen aan de inhoud van de bestreden beslissing en aan hetgeen voorafgaat.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees ten gevolge van het conflict waarin zijn familie verwickeld zou zijn en de hieruit voortgesproten, beweerde nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker.

Derhalve is verzoekers kritiek op de overige, overtollige, dienaangaande in de bestreden beslissing opgenomen motieven, inzake de beschermingsmogelijkheden die hij in dit kader geniet in Albanië, verder niet dienstig en kan deze kritiek op zich hoegenaamd niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Verzoeker komt voor het overige niet meer terug op de economische motieven die hij eerder gedurende zijn procedure aanhaalde en laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar hieromtrent gemotiveerd wordt:

"Voor wat betreft de door u aangehaalde economische problemen, moet worden opgemerkt dat deze niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit uw

verklaringen dat de door u in dit verband aangehaalde moeilijkheden gelijkgesteld kunnen worden met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Uw familie kon immers terugvallen op een – zij het bescheiden – pensioen. Uw oudste broer werkte gedurende twee jaar, net als uw vader vroeger, als mijnwerker. Ondanks uw jeugdige leeftijd, werkte u zelf gedurende twee maanden als kelner en financierde u op deze manier zelf uw reis naar België (CGVS, p. 9-11).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind. Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat ook verzoeker zelf kennelijk de mening is toegedaan dat de aangehaalde economische motieven geenszins kunnen volstaan om in zijner hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, en dit aangezien hij het nodig achtte om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT